Aan: Gemeenteraad van Zwolle
Onderwerp: Mijn persoonlijke ervaring en bezwaar tegen het grootschalige AZC in mijn woonwijk

Geachte leden van de gemeenteraad,

Toen ik net was afgestudeerd en mijn leven begon op te bouwen, vond ik een kleine huurwoning aan de [redacted]. Mijn buurman was [redacted], een Syrische vluchteling. Mijn toenmalige vriendin werkte bij het COA, en vanuit onze opvoeding was het vanzelfsprekend hem te helpen. We nodigden hem uit voor het eten, hielpen met zijn studie en namen hem mee naar sociale activiteiten.

Maar na verloop van tijd ging het mis. Zijn traumatische verleden, gecombineerd met alcohol- en drugsgebruik, leidde tot ernstige psychoses. Hij begon verwarde, angstaanjagende berichten te sturen – aan mij, maar vooral aan mijn ex. Die berichten escaleerden tot doodsbedreigingen en een expliciete bedreiging met verkrachting. Mijn ex durfde op een gegeven moment de straat niet meer op.

Ik trok aan de bel. Bij het COA, bij de politie, bij de GGZ, bij vluchtelingenhulp, bij de gemeente. Ik waarschuwde: “Deze jongen gaat zichzelf of een ander iets aandoen.” Niemand greep in. Ik werd niet teruggebeld, meldingen verdwenen in de bureaucratie, en niemand wist wie verantwoordelijkheid moest nemen. Tot er niets meer te schuiven viel.

Mijn ex en ik deden aangifte en spanden een rechtszaak aan wegens stalking. Die rechtszaak hebben wij gewonnen. Zelfs toen heb ik aangegeven dat hij vooral hulp nodig had. Maar er gebeurde niets.

Jaren later werd [redacted] inmiddels uit huis gezet, opgevangen door zijn ex-vrouw. Zij bood hem onderdak uit medelijden. En toen vermoordde hij haar op koelbloedige wijze.

[redacted] *krijgt zeven jaar cel en tbs met dwangverpleging voor het doden van zijn ex-vrouw* [redacted]*. De rechtbank acht bewezen dat hij haar met een mes om het leven heeft gebracht, nadat zij hem onderdak bood in haar woning in Zwolle.”*
(*Bron: De Swollenaer, 5 juli 2022*)

[redacted] is verantwoordelijk voor die daad. Maar ik houd ook u, de gemeente Zwolle, verantwoordelijk. U heeft mij, mijn ex en uiteindelijk ook [redacted] in de steek gelaten. Mijn signalen zijn jarenlang genegeerd. Geen terugbelverzoeken werden beantwoord. Niemand greep in. [redacted] wordt niet meer wakker. En dat had voorkomen kunnen worden.

En nu, in exact diezelfde stad, in míjn woonwijk, plant u een grootschalig AZC met 400 bewoners – terwijl de instanties die nu al structureel tekortschieten, straks nóg meer verantwoordelijkheid krijgen.

Tijdens de online informatieavond werd het idee geopperd om een basketbalveld aan te leggen zodat buurtkinderen konden samenspelen met kinderen uit het AZC. Ik kan u met

zekerheid zeggen: mijn zoon mag daar niet spelen. Ik laat hem niet achter tussen honderden getraumatiseerde mensen, van wie we weten dat sommigen zware problemen met zich meedragen, zonder dat daar passende hulp tegenover staat.
En ik stel u de vraag terug: zou u uw kind daar achterlaten?

Laat me helder zijn: ik steun dit plan niet. Niet omdat ik denk dat er 400 [redacted] komen, maar omdat ik weet dat er maar één nodig is. Eén die door het systeem glipt. Eén die niet de juiste hulp krijgt. Eén die ontspoort. En ik weet inmiddels dat u dat niet kunt voorkomen.

U heeft laten zien dat u niet eens verantwoordelijkheid kunt nemen voor het mislopen van de opvang en begeleiding van één kwetsbare vluchteling. Laat staan voor vierhonderd. Het idee dat het deze keer wél goed zal gaan, is niet alleen naïef – het is ronduit arrogant.

Met vriendelijke groet,
[redacted]